

גבעת-חיים

עלון כנימי

הקיבוץ המאוחד

עלון מס' 1011

יום ר' כ"ו באב תשל"ג
24 באוגוסט 1973

פירושון הלצות

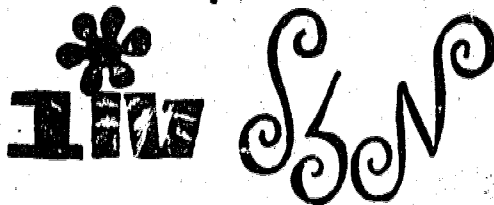
עם איציק משי, רכז הבנייה

- ש: מה בונים כעת בענפי המשק?
ת: ברפת חופרים את היסודות למכון החליבה, וכן את התשתית לבירוב. סיימנו את הארבעה הסככות ועל ידי זה נוצר מקום ל-60 נוספים. בהודיה הרפכים חלק מחממות הורדים לחדר חושך וזהו נסיון לנצל את אותו חלק מהחממה שהתפנה על ידי צימ-צום ענף הורדים. לגבות ולקירות של אותו חדר החושך אנו משתמשים בחומר פלסטי בשם פוליטילן שהוא מבפנים שחור ומבחוץ לבן. אם הנסיון יצליח נהפוך בעתיד את כל החממה ב' לחדרי חושך.
- ש: מה במטבח, כולנו רואים את מכונה שטיפה הכלים החדשה. למה לא עובדים להחזיקה?
ת: כל עובדי המפעל "פלבס" בעין-חרוד איחוד נמצאים בחופשה. הם חייבים להרכיב את הדלפק, את הסידור להוצאת האדים ולהפעיל את המכונה עצמה. אחרי זה נעבוד בכוחות עצמנו בחיבורי חשמל, ועבודות האינסטלציה ובהתקנת המים החמים הרכים והקיסור. כך נתקין בעצמנו את החזרה מי הקונדנץ. כרגע אנו חלויים באנשי "פלבס" ולא נוכל להקדם בלעדיהם.
- ש: ומתי בכלל נגמור את כל השיכלולים במטבח ובחדר האוכל?
ת: אין לי חשבה על השאלה. מה עוד שלא עובדים שם כעת. כאשר יעבדו - יהיו סיכויים לסיים פצם. כעת - מה אוכל להגיד? אשר לעבודות הגמר במטבח כגון חרסונה, צבע, חאורה ועבודות אחרות אי אפשר עדיין להתחיל בהן. רק אחרי שמכונה השטיפה תפעל - נוכל להוציא משם את המכונה הישנה ורק אחרי זה אפשר יהיה לגשת לעבודות הגמר.
- ש: בכמה מאחזי השקעה הכספית במטבח ובחדר האוכל?
ת: בערך בשמונים עד השעים אלף לירות לפי החוכנית וזה כולל גם סידורי הגשה עצמית, עגלות חדשות ועוד.
- ש: מה כוונת מאחורי המטבח בצמוד לחדר הקיסור?
ת: זהו מיבנה שבו ירוכזו המים החמים לדירות החברים בכל המשק.
- ש: מדוע דווקא שם?
ת: למקום הזה יתרונות טכניים. הקיסור בין כך עובר שם בדרכו למטבח. למיבנים אחרים הקיסור מגיע רק בקוטר קטן אבל למטבח הוא מגיע בקוטר רחב ואפשר בעזרתו לחמם כמויות גדולות של מים. את כל הטיפול במיבצע המים החמים קיבל על עצמו בורדיק.
- ש: ומתי יהיו לחברים מים חמים?
ת: אינני יודע.
- ש: כיצד מתקדמת בניית המכבסה?
ת: בדיוק במקום של בניית המכבסה החגלה צינור מים מרכזי אשר לפי החוכנית היה צריך להמציא מחוץ לשטח המיבנה. היה הכרח לסלק ולהחליפו בצינור חדש שהונח במסלול חדש וכל המיבצע הזה של החלפת קרו המים עיכב אותנו מאד. כעת אנו מבקשים לקבל הצעות מקבלנים על בניית היסודות למכבסה. אחרי היסודות נבנה בעצמנו את השלד, אבל קבוצת הבניין שלנו לא תוכל לגשת לעבודה זאת טרם תגמור את חלקה בהקמת מכונת החליבה ברפת.
- ש: וכמה כסף נוציא על המכבסה?
ת: המכבסה נבנית שלבים שלבים. בחוכנית ההשקעות מופיע השנה הסכום של שלושים אלף לירות ואחרי זה נמשך כוודאי על ידי הפירח וביצוע יסודות הבניין. השלב אחרי זה - צריך להופיע בחוכנית ההשקעות של תשל"ד.
- ש: מתי תהיה לנו מכבסה חדשה מוכנה?
ת: אינני יודע.

- ש: מה בשיכון הוותיקים? האם כולם כבר נכנסו לשיכון החדש?
 ת: כולם כבר נכנסו.
- ש: מה המצב בבניית 14 הדירות בשטח אחרי המרפאה?
 ת: אנו מסיימים את בניית השלדים ומתחילים להקים את הגגות. רוב העבודות יבוצע על ידנו.
- ש: מתי יש סיכוי לגמור את ה-14?
 ת: אינני יודע. אינני שולט על קבוצת בניין ואינני קובע לבדי את תוכנית עבודתה. כאשר פרצה מגיפה בהודיה הפסקנו כל עבודות הבנייה וקבוצת הבניין היחה מגוייסת לריצוף 1500 מ"מ ורצפות בחוף שלוש סככות של חרנגולי הודו לפי הוראה של רכז המשק והפרעות כאלו ישנן רבות. תמיד קודם השיקול הכלל-משקי ובמשק שלנו לא חסרים הפחעות ועיכובים. בתקופת בניית השיכון החדש האחרון חייבו אותנו לבנות דרכי האבסה ברפת וחצרות ביטון בשטח של 2500 מ"מ ולכן היחה הפסקה בבניית השיכונים. קבוצת הבניין אינה עצמאית והיא עומדת לרשות כל צורכי המשק.
- ש: ומי עובד באותם שיפוצי הדירות הקלים, בדירות המתפנות על ידי כניסה לשיכון הוותיקים?
 ת: עובדים שרב אותם עובדי בניין. אין לחאר כמה עבודה נחוצה כדי לאפשר את ההעברות. כל דירה שנעזבת זקוקה לשיפוצים ולביצועם זקוקים לעבודתם של בעלי-מלאכה רבים. כל כניסה לשיכון וותיקים גוררת אחריה מערכת ארוכה של החלפת דירות, החל מהדירות המתפנות על ידי הכניסה לשיכון וותיקים ועד לצריפים בצפון. כל חבר שעומד לעבור לדירה חדשה דורש את דרישותיו ולא עובר לפני ביצועו.
- ש: האם פניות אלה מופנות אליך ורק אתה קובע מה נחוץ והכרחי?
 ת: אינני יודע להחלט בזה, אם כי לפעמים התערבותי הכרחית. הדרישות מופנות ישיר אל בעלי המלאכה ואלה עובדים לפי דרישות הדייר החדש. וכולנו מתרוצצים: הדייר, בעל המלאכה ואני. ובשעת הצורך גם המזכיר מתערב ומתרוצץ אתנו.
- ש: במקרים של ויכוחים כאלה למי הסמכות להכריע?
 ת: סמכותו של רכז הבנייה היא מוגבלת מאד ומכוננת לפועלי הבניין השכירים. אין לו סמכות להורות לבעלי המלאכה שהם חברי משק. לפני שנתיים היה נסיון להפוך את רכז הבנייה לרכז שירותים ולהטיל עליו סמכות לתאם בין בעלי המלאכה השונים. נסיון זה נכשל ותיאום כזה אינו קיים כיום. יש רק סמכות מרכזית אחת בנוגע לכל העבודות למיניהן והיא של רכז המשק שהוא למעשה כיום שוב, כבעבר, המחאם היחידי.
- ש: איך מתקדמים השיפוצים בשיכון וותיקים ב'?
 ת: ריכוז הבנייה נעשה במשותף בין חנן דניאל וביני. חלוקת התפקידים בינינו היחה כזאת שביצוע שיפוצים אלה היה בידי חנן. קשה לי מאד לסיים עבודות שהוא החחיל וכאן מדובר בעבודות גמר שתמיד רק חנן טיפל בהן. אני מקווה שחנן יחזור בקרוב ואז ינהל בעצמו את גמר השיפוצים.
- ש: ומתי בכל זאת יגמרו את השיפוצים האלה?
 ת: אינני יודע. טרם החחלנו שם בשינויים אשר בחוף השירותים. במקרה והמים החמים יגיעו לשם בקרוב נצטרך לדחות את השינויים האלה לאחר הכנסת המים החמים.
- ש: על איזה צרות נוספות יש לך לספר?
 ת: יש באמת צרות רבות ואחת החמורות הוא המחסור במלט. אין לחאר כמה מאמצים עלינו להשקיע כדי להשיג מלט. מדוע ישנו מחסור כזה זאת שאלה כללית של כלל מדינת ישראל. מאחורינו חודשיים שכל עבודות הבניין במשקנו סבלו קשה. כאשר אין מלט גם אין בלוקים, אין ריצוף ואין טיח, אין אינסטלציה ואין כלום. והחברים לא מבינים את המצב ורק שואלים מתי יגמרו את הבנייה.
- ש: בסיכום כללי: למה אתה שואף בענף הבנייה?
 ת: ברצוני להגיע לענף בנייה עצמאי שבמסגרת התוכנית הכללית במשק יוכל לבצע באופן עצמאי את תוכנית הבנייה. אני שואף להגיע לענף שיהיו לו כל הכלים הדרושים כגון - רכב, טרקטורים ומכונות. אני שואף מאד להגדיל את קבוצת הבניין כדי שתספק את הדרישות המרובות מאד.
- ש: אין לך תוכנית ללמוד את המקצוע באופן יסודי יותר?
 ת: קיים הסכם ביני לבין חנן: הוא ראשון בתור לצאת ללימודים. אחרי שישוּב יגיע תורי להשתלמות. המדובר בקורסים יסודיים וארוכים לרכיז בנייה אשר מתקיימים בטכניון בחיפה. המשק חייב גם לחשוב על הכשרה יסודית של בן צעיר כשם שעושים זאת כל המשקים הוותיקים בארץ.

וברכות חמות

למשפחת ד'ר וקסברג.
להולדת הנכד הראשון
בן לקיטי.

במזכירות

מכונת סריגה למחסן החברים

המזכירות נענתה לפניית המחסן והחליטה לקנות מכונת סריגה משוכללת שתעלה כ-2800 ל"י. הסכום ייכנס לחוכנית ההשקעות של השל"ד. המכונה מיועדת לבצע עבודות סריגה שקודם אי אפשר היה לעשותן בבית והיה צורך לסרוג ביד או לקנות.

תורנות שבת של חברים

כיום משוחררים כ-90 חברים מתורנויות שבת מסיבות בריאות. מצב זה מקשה מאד על סידור העבודה. לאחר דיון במזכירות בנושא זה (ביזמתו והשתתפותו של אשר גולן) סוכם שהמזכירות חביא לאסיפה את ההצעה הבאה: חבר אינו משוחרר מתורנויות שבת אם אינו משוחרר מעבודה בכלל מסיבות בריאות. אם החבר אינו יכול מסיבות בריאות לעבוד 7 ימים בשבוע, יקבל חופש לפני או אחרי התורנות.

שיפור התנאים למתנדבים

לפני מספר שבועות החכנסה קבוצה של חברים המטפלת במתנדבים והעלתה שורה של הצעות לשיפור תנאי חייהם במשק. הצעות אלה עלו לדיון במזכירות. המזכירות קיבלה את רוב המכריע של ההצעות: א. בבית הקומותים (בית האספקה, הרובע האמריקני) מוסיפים 2 תאי שירותים, כמה כיורים ומחיצה. המחיר - כ-3000 ל"י. ב. מתקנים חלונות בחדרי המתנדבים במקום יריעות הפלסטיק שכעבר. ג. משפצים את השירותים ברובע הדני - סווד, צביעה ותאורה חיצונית. ד. נותנים למתנדבים אחת לחודשים טיול ארוך בטיולית. ה. המשק יסייע ליציקה מרפסת פתוחה לפני מועדון המתנדבים ליד אולם "הפועל". ו. מעתה ואילך יוכלו המתנדבים לקבל סיגריות טובות באספקה בהתאם לחקציבם (20 חפיסות סילון בחודש). עד כה לא ניתנה להם האפשרות להמירן כיוחר טובות. החביעה להעלות חקציב הסיגריות נדחתה בינתיים. סוכם שרכן העבודה ימדוק את המצב במשקים אחרים ואחר כך יוחלט.

לקראת האסיפה

א. גיוסו של שמעון דור לשנת שירות

וועדת השנתון של מזכירות הקיבוץ חובעת מאתנו לגייס את שמעון דור לשנת שירות. המזכירות סיכמה שעל שמעון לצאת לגיוס. שמעון מתנגד לגיוסו. פרטים נוספים יימסרו באסיפה. נציגי וועדת השנתון ישתתפו בה.

ב. בחירת רכז התרכות

וועדת המינויים מציעה את מאיר גבריאל לריכוז תרכות. מאיר מוצע כמועמד יחיד. במשך מספר חודשים חיפשה הוועדה מועמד שני ולא מצאה. אינפורמציה על כך תימסר באסיפה. התפקיד כולל 3 ימי עבודה בשבוע. מאיר מתנגד לבחירתו וישמיע נימוקיו באסיפה.

ג. חיוב חברים שלקחו מרכוש ללא רשות

על נושא זה נמסר כבר פעם ביומן, אך מסיבות שונות לא הגיע עד עתה לדיון. אי לכך מובאות ההצעות מחדש: לאור ריבוי המקרים בהם לוקחים חברים חומרים שונים וציוד ללא רשות (בסכאשר אפסך לבקש ולקבל בלי תשלום) מציעה מועצת החברה לאסיפה להסמיך את המזכירות לדון בכל מקרה לגופו ולחייב את חקציבו של החבר. הוא הדין לנכי חברים שגרמו במזיד נזק לרכוש המשק.

ד. קורס למטפלות

וועדת ההכשרה ממליצה על שליחתה של רחל מרים לקורס למטפלות. הקורס נמשך שנה. הצעה זו היא תוספת לחוכנית הכשרות של שנת השל"ד.

הצירים למועצת הקיבוץ המאוחד

כצירי גבעת-חיים למועצת הקיבוץ המאוחד נבחרו: אסתר כדורי, אורי יזהר, יצחק בדר, יורם לב ופרנשו קליין.

המועצה חקקיים באשדוד-יעקב. היא תחיל ביום ו' 31 באוגוסט בשעה 10 בבוקר ותסתיים למחרת בשבת ה-1 בספטמבר.

הבחירות בשער

הודעה לחיילים (סדיר ומילואים) ולחברים מחוץ למשק, הבחירות להסדרות מחיימות ביום ג' 11 בספטמבר 73. על כל החיילים בשירות סדיר וכן החברים שיהיו באותו זמן במילואים להצטייד עד לתאריך זה בפנקס חבר של ההסדרות. פנקס החבר הוא התעודה שאתה מצביעים. יהיו קלפיות במחנות צבא, בקורים ובהיאחזויות. במקומות בהם אין להחזיק תעודות ניתן להצביע באמצעות הודעה של החייל שהוא חבר בגבעת-חיים המאוחד. הודעה זו תירשם ותיכרך אחר כך.

חברים אשר לא יהיו בבית ביום הבחירות, אם בגלל חופשה ואם מסיבות אחרות (שנתון, סיבות אישיות וכו') יוכלו להצביע בקלפי של עוברים. קלפיות כאלה יהיו בערים ועל לוח המודעות יתפרסמו מקומותיהם. גם בישובים קיבוציים יהיו קלפיות עוברים, כנראה.

עם כל זאת ישחול כל חבר להצביע בבית. כאן בטוח שקולו לא ייפסל מסיבות טכניות או חתיות.

חיילים! הקפידו על הצבעה תקינה לפי כל ההוראות שקיבלתם וחקבלו. בבחירות הקודמות להסדרות נפסלו חמשת אלפים קולות של חיילים (מכלל שמונת אלפים חיילים מצביעים) בגלל הצבעה שלא לפי החוקה.

וועדת הבחירות

מה חושבים על העלון (סיכום השאלונים)

בעלון הקודם נסקרו שפע ההצעות להוסיף מדורים חדשים ליומן המשק. אך הגשמתן תלויה בכך אם ימצאו עוזרים לעורך שיחמסרו לאותם המדורים. אין זאת אומרת שלא ניתן לקבל ולהגשים אף הצעה בלא כוח אדם נוסף: ניתן לפרסם "סיפורים אישיים של חברים" וגם "שירה ופרוזה שכתבו חברים" כפי שהוצע וכולנו נשמח לגלות כוחות ספרותיים בקרב חברינו. אפשר גם לקבל את ההצעות על "רעיונות עם מתנדבים", על "סטודנטים מספרים על לימודיהם", על "קליטת עולים" וכן מדור "לקראת אסיפה" שלמעשה כבר מהגשם. כמו כן ניתן להוסיף מדור "שאלות ותשובות לוועדות ולמזכירות" שהוצע על ידי רבים בתנאי שהאחרים על המוסדות יתנו את התשובות.

השאלה האחרונה בשאלון הייתה - מהי הביקורת (או השבחים) שלך. מתחו מעט ביקורת שלילית. אחד כתב: "העלון איננו די חי ולא משקף יפה את הווי החיים" וזה קולע למדי. ביקורת ספציפית בוטאה בנוגע נושאים מוגדרים: ביחס לויכוחים בין חברים "במאמרים כאלה צריך לתת אפשרות לפרסם תשובה באותו עלון" - בנוגע להעמדת מעלונים של משקים אחרים: "על ידי העמדת, לפעמים בצורה מוגזמת, העלון מאבד מערכו" - בנוגע לראיון השבוע: "יש לראות גם חברים שוליים בחברתנו שיש להם לומר, אפילו אם זה בקורת ופילוסוף אם אינם מקובלים אצלנו" - בנוגע לפעילות של וועדות: "לוקה בחסר הדיווח על פעילות הוועדות" - בנוגע לריכוז שירותים: "דגש מיוחד יש לשים על נושא השירותים כתחום המבטא את איכות חיינו. תחום זה לוקה בחסר באופן מזעזע". זאת ביקורת נכונה מאד אלא שהיא אינה מתיחסת לעלון בלבד אלא משקפת את חיינו במשק.

לעומת הביקורת המעטה נאמרו שבחים רבים: "היומן משרת את החברים בצורה הטובה ביותר" - "אני קוראת נלהבת של היומן, חמיד מוצאת בו משהו מענין אותי" - "אני מתרשמת מראיון השבוע - לפעמים זה מרגש!" - "רואים שנעשית עבודה יפה וכדאי להמשיך את ראיון השבוע שהוא מענין מאד בדרך כלל" - "צורתו ותוכנו של היומן חיוביים יותר מאשר בחקופות אחרות" - ועוד ועוד.

נעים לקבל שבחים וטוב שרבים מרוצים מהעלון אלא מה שבאמת נחוץ זה לא לשבח אותו אלא לכתוב בו. כי זאת האמת שכיום העלון אינו משקף את חיינו. בעיות מרכזיות אינן נדונות ביומן אלא רק מעט שבמעט. בעלי הפקידים לא מוסרים לציבור על פעילותם אלא מעט מזעיר וגם זה רק אחרי לחצים בלתי פוסקים. רכזי וועדות לא רואים כחובתם לשחף את כלל החברים בשאלות העומדות לדיון בוועדותיהם. בחינוך כאילו אין אצלנו בעיות וילדים בגיל הרך כאילו כלל לא קיימים - אם לדון לפי העלון, שם לא שומעים עליהם. ועל ביה-הספר קוראים בעלון? לא על קייטנה, לא על טיול שנתי ולא על פעילות בחברת הילדים. האם קיים בגבעת-חיים ספורט? מקריאה בעלון אין להסיק את זה. וכך שטחים רבים לא מגיעים לביטוי מעל דפי העלון.

אמת - גם בעבר סבלה חברתנו מחוסר ביטוי מתאים. מעטים החברים שמצטיינים ביכולת כתיבה על רמה נאותה. כחנועה הקיבוצית מופיעים כל שבוע עלונים רבים מאד שעולים על שלנו עשרת מונים. ולמרות זאת המצב כפי שהוא כיום אצלנו אינו מחוייב המציאות. חסרה לנו התודעה שהעלון הוא חלק בלתי נפרד מחיינו החברתיים וש אפשר לשפרו רק אם חלק יותר ניכר מהחברים ישחף בכתיבתו. חלמנו פעם על מערכת. על צוות ובו צעירים ווותיקים שמתחלקים ביניהם בתפקידי עריכה וכתיבה ומוציאים את העלון במשותף. למרות המאמצים הרבים שהשקענו, עד היום זה נשאר חלום שוא. האם אין תקווה? מתנדבים מתבקשים להתקשר עם העורך.

בסיכום ניתן לומר: 68 השאלונים שקיבלנו נחננו תמונה ברורה למדי מצוונות קוראי העלון. באיזן מידה נוכל להיענות לתביעות ולקבל את ההצעות תלוי גם מהקוראים עצמם.

א.נ.

תודה!

משפחת סימה ושמחה הקש מודים בזה לכל החברים שהשתתפו בשמחתם ביום נשואי בנם אהרון. כן ניתנה בזה חודתם לכל החברות והחברים שעזרו בהכנת החתונה וכל הכרוך. תבאירוח האורחים בערב השמחה.

מחסן הבגדים מודיע

כיוון שעדיין לא סיימו את חפירת שמלות הקיץ בשל חוסר תופרות - לא נוכל לקבל יותר חפירה מסוג זה. החברות מתבקשות לקבל הודעה זו לתשומת לבן.

המחסנאירח

ע ל " ג ח "

הקופתית, כל כמה שנים, מתעורר בקיבוץ מסיבה זו או אחרת, הויכוח על "גח" כלליה ועל השכירים בפרט. בפעם לפני האחרונה עילת העלאת הנושא היתה בעיקרה מצבו הכלכלי של המפעל הלא כל כך סימפטי. כחוצאה מזה העלו מספר הצעות קיצוניות עד כדי שותפות עם גורמים שונים כגון - המועצה האיזורית, ההסתדרות ואחרים. באותו הקשר נידונו גם בעיות כוח האדם בשכירים וכמדומני שגן-שמואל שינתה את מיבנה מפעלם בערך באותה החקופה. כשהשתפר המצב הכלכלי דעך הויכוח באיטיות. בחקופה האחרונה החל יריב בביקורותיו הכלכליות והחברתיות - הוא ניסה להתמודד עם הנושא מנקודת מבט חברתית-סוציאלית בנוקשות ומבלי להתייחס לכל עומקה ורוחבה של הבעיה. יריב רואה את ניצול השכירים כנקודת התורפה העיקרית של המפעל. לדעתו, שלגבי אינם ברורים כל צרכם, נקודת הכובד העיקרית של חברי שני המשקים ביחסם לעבודת כפיים.

אין אני נמנה על עובדי "גח" ואין זה נאה לבקר מבחוץ מעשיהם ומחדליהם של אחרים. חלקית מצבו של המפעל נובע מהדרדרות איטית, מיחסם של מזכיריות המשקים למפעל ומאי היענות גורמי העבודה במשקים לדרישות "גח". וכמו כן ואולי בעיקר מאי רצונם של החברים להשתלב בעבודת כפיים ב"גח" בצורתו הנוכחית. על כל פנים זהו הזמן לרהאירגון כללי במפעל במיגוון המוצרים בהתאם לכוחות העבודה ובחיסול מבוקר של העבודה השכירה. דווקא היום כששוק העבודה משווע לידים עובדות ומצבו של המפעל שפיר יתקבל ניתוח כזה בהבנה על ידי כל הגורמים מביח וחוף ומי נביא וידע מה צפוי למחרת הבחירות. אחדים מעקרונות השינוי צריכים להיות יחס המשקים למפעל והכנסת כוחות חזקים לניהול ו ל ע ב ו ד ה, החלת עקרון הרוטציה במפעל, הסכמים בין מזכיריות המשקים והודינות פרסונלית חוץ כדי ראיית טובת המפעל ולא עמדות כוח ועוד כיוצא בזה.

אין לפחד מחיסול ענפים צולעים במשק והפניית כוח עבודה למפעל. חייבים אנו לזכור שמזה שנים "גח" מהווה מקור הכנסה עיקרי והשינוי אינו נראה אלא באופן הרחוק. נקודה נוספת היא מערכת היחסים בין המשקים והמפעל. לצערי ההרגשה ההדדית היא שאין המפעל חלק אינטגרלי מן המשק. כמו כן יש חוסר מוחלט של ניצול האפשרויות הנובעות מקיום מפעל כה גדול במשקים. שותפות טאמזעים יקרים לטובת כל הגורמים כמו למשל - מסגריה משותפת גדולה ומשוכללת, חרטות ברמה גבוהה או להבדיל, ריכוז קניות משותף, שיתוף פעולה כספי על בסיס של הסכמים בין המשקים ולא טובות אישיות בין הגזברים ועוד נקודות רבות וצר המקום לעמוד על כולם.

לסיכום: הזרמת דם חדש והרבה חוץ כדי שינויים מבוקרים במיגוון המוצרים יאפשר החלפת חברים ושכירים בהדרגה, שלטת המשקים במפעל, רוטציה בדרג המינהל ושיתוף פעולה מוסכם - עשויים להביא את החוצאה הרצויה.

יורם לב

על עצים בכלל ובפרט (ה מ ש ר)

עלי להעיר הערה: כפי שנודע לי אחרי כתיבת החלק הראשון של מאמרי יש עוד סיבה מצויינת לחאריך הופעתו: בטור באב שחל לפני שבוע הפסיקו בימים עתיקים את עקירת העצים. זה בהחלט מתאים לכוונת רשימתי. ועכשיו לעצים בפרט. לא אכתוב לפי הא-ב ולא לפי חשיבות העצים אלא כפי שיעלה בעטי.

מלך העצים בסביבתנו הוא לפי דעתי האקליפטוס. הוא הגבוה ביותר והרחב ביותר ועשוי להגיע לגיל של כמה אלפי שנים (!). והעלים שלו מחליפים צבעים ויש בזה יופי יוצא מן הלב. נכון שצריך לדעת איך להשתמש בו. הוא הכי יפה והכי מרשים - כמו כל עץ אחר כשהוא עומד לבדו בשטח מושק באדמה רטובה כל השנה. נכון שנושרים ממנו במשך כל השנה עלים. זה לא אומר שצריך לגרף את העלים כל יום שני וחמישי, אבל פעם בחודש - צריך. הוא גם מתאים כחור שדרה, אבל בדרך כלל בשורה אחת בלבד, כדי שיוכל להתפתח לכל הפחות בכיוון מאונך לשדרה. הוא נותן במקרה זה קיר מושלם נגד רוחות, חול וראייה, לכן צריך לשמור על שורת האקליפטוסים צפונה לבריכת השחייה שלנו למרות העלים שהרוח מכניסה לפעמים לחובה, ביחוד כשבזמן הרוחות החזקות אין עונת הרחיצה. כידוע עקרו אצלנו המון אקליפטוסים. היו לזה סיבות, אבל פה ושם היה אפשר להשאיר אפילו אחד בלבד. בכל אופן טיסוראנו לא יכול למלא מקום של אקליפטוס ענק.

דומה בגובה הוא הדקל פניקס. האקסמפלר הידוע והכולט ביותר הוא העץ ליד חדר האוכל, סמל קיבוצנו שניטע על ידי הגנן הראשון שלנו בשנת עלייתה של גבעת-חיים על הקרקע ב-1932. כפי שרואים הוא עבר בינתיים בגובהו את האקליפטוסים המפותחים ביותר. הוא כמעט לא שניר ואין לו כמעט נשורת. אם רוצים שהם ייראו יפה ויגביהו מהר, יש לשחרר אותם מהזקן של העלים היבשים. בדקל הגדול פעולה זאת נעשית על ידי הרוח. בין הבתים הרוח לא מספיקה לעשות זאת. לכן יש להסיר את העלים כמזמרה או, מה שלא פשוט, אבל יעיל, על ידי אש. כך נוהגים, למשל, בבנימינה ובפרדס-חנה בהצלחה כמעט מלאה. דומה לו קצת דקל ה ת מ ר י ס. הוא לפי דעתי אפילו יותר יפה. אין לקודת אצלנו לחמרים הראויים לאכילה. את גידולו לגובה יש לזרז על ידי גזיזת העלים. מה שנשאר אחרי הגזיזה מיפה את הגזע. הוא זקוק לשטח גדול. את הפרחים הזכרים או הנקביים יש בהחלט להשאיר כי הם יפים מאד לפני ההפריה וגם אחריה. הגזעים עשויים להגיע לעובי ניכר ולכן הוא יכול גם להגן נגד רוח וחול. נשירה אין לו כמעט, אבל העלים דוקרים מאד.

ראובן קליש

"אירוח בקיבוץ"

נכון, משקנו הוא במצב כלכלי סביר. אבל גם רוב האורחים הם במצב סביר. קרוב משפחה אשר יחארה אצל קרובו מחוץ לקיבוץ במשך תקופה ממושכת לא פעם ילך לחנות ויביא את צרכי הבית - יגידו לו "מה פהאם?" לא צריך" והוא יענה "מדוע לא, גם בבית הייתי אוכל" וימצא הסבר נאות.

המטבע שלנו הוא העבודה וכמו דברים רבים בחיינו גם זו שאלה של טקט, וטקט לא נכלל בין החכונות הקיבוציות שמדגישים אותן ומלמדים אותן כמו "שמירה על השוויון" איסור השגת הטבות על ידי עבודה ולא על ידי פאנזה וכדומה. כמו שיש בזה חוסר טקט לומר לחבר מראש שאחותו המבוגרת תהיה חייבת לעבוד, כך היה זה יפה לו אורחים לתקופות ממושכות היו מוצאים להם דרך לעבוד מדי פעם כמה שעות. אצלי עושים זאת גם אורחים ליום אחד ולא היה אחד שלא אמר לי תודה.

לילי

מהחלטות ועדת מחנה ובנייה

* הוכנה חוכנית בנייה לעוד שני פעוטונים ולגן שבמידת הצורך יוכל להיות גם כיחה. השטח המיועד יהיה מהמועדון לחבר מערבה ודרומה; הפעוטון הראשון ייבנה מזרחית - לפעוטון הפודס.

* התקבל ערעורו של מחסן הבגדים על המקום לבית השימוש הציבורי שבקדמת חדר האוכל. נערך סיור של הועדה ונקבע שהמיבנה יוקם ליד מגדל המים.

* הוחלט לבדוק אפשרות להרכבת גדרות חדשות לפעוטונים. החלטה סופית תתקבל לאחר הגשת התקציב וההוצאות לסוגי הגדרות השונים.

* הוחלט על כיסול מגרש החנייה ליד המטבח. מגרש זה ישמש רק לפריקה בשביל המטבח. כל המכוניות והטרקטורים יחנו ליד בית שרה גם בשעות הארוחות. משאיות לא יחנו ליד בית שרה אלא ליד הכובטרוץ. פשטח במגרש זה יפונה למטרה זו.

* התקבלה החלטה בדבר שינוי הדרך למטבח. הדרך החדשה העבור ממגרש בית שרה מסביב למחסן של חנן שרון, מסביב לרפת הישנה וחעלה משם על יד המכבסה למטבח.

ללא רשות

לפני חודשים מספר נכנסתי, כידוע, לעבודה בחדר האוכל של "גח". מאז אני מרגישה אחריות על המקום וכל המצוי בו ולכן הריני עומדת לספר על המקרה הבא:

לפני החתונה האחרונה נכנסו ללא רשות לחדר האוכל והוציאו משם כסאות בשביל האורחים. חלק מהם הוחזרו שבורים. האם אי אפשר לבקש רשות? ובכלל, אם לא יודעים לשמור על הריהוט לא צריך לקחת אותם, בעיקר כשהוא לא מיועד למטרה זו. זה איכפת לי מאד ואני מקווה שלא יחזרו על כך שנית. אני מציעה למשק לקנות ריהוט שימשש מטרות אלו ודומות.

סוניה הירשל

האם גם על כך צריך לשחוק?

באחד מערבי השבוע הזה החקיים קונצרט באמפיתיאטרון בקיסריה. אחד החברים שנסע לקונצרט נכנס למרפסת אחת הדירות ונטל לעצמו כסא מפלסטיק ללא דגליים. לא די שלא מצא לנכון להשאיר פחק או למסור על ידי מישהו שלקח, גם לא חשב אותו חבר כי עליו להחזיר את הכסא באותו ערב. אותה משפחה ממנה נלקח הכסא (מתנה שקיבלו לפני זמן קצר ביוהר) חיפשה בכל פינות המשק את הכסא, ולאחר חקירה וחיפוש התברר מי החבר שלקח. לשאלת החברה למחרת בבוקר: "מה זה צריך להיות? מדוע לקחת את הכסא ללא רשות?" כעס אותו חבר ואמר: "עכשיו, אפילו תודה רבה לא אגיד לך".

גבוהה זו באה מחבר ששמע על העניין והוא עד להופעה המוזרה שלאחרונה מושיט לעצמם מספר חברים להכנס למרפסת דירה לא שלהם ולקחת חפצים או כלי עבודה ללא רשות. נשאלת השאלה - האם זהו החופש בקיבוץ או פשוט חוצפה של מועטים שיש להעמיד אותם במקומם ולהזכיר להם כי דירת החבר והמרפסת הם השטח הפרטי של כל חבר וחבר.

חבר שמאד איכפת לו העניין

היסטוריה כדורגלנית

חיוני

ובכן, עתה, משעברו מספר חודשים ניתן להעריך בגלוי ובאובייקטיביות את כל שאירע לקבוצת הפאר שלנו בכדורגל. יבשו הדמעות, כדורי השינה כבר אזלו. הכל מאחורינו. הכל? הלב מסרב להאמין. זעיר פה זעיר שם עדיין מבצבצים אגלי זיעה על מצחנו מדי עלות בזכרוננו מסעה הנואש של קבוצת "הפועל" גבעת-חיים להמלט מ"התחזית הנוערית" כלשונו של עמי פזטל האגדי. אך לא, לא עת קינה היא לנו עתה. זוהי שעת חשבון, שעת הסקת מסקנות. (שהרי כבר קרב והולך יום הכיפורים...)

נסיון רציני וכן לברר מה עלה בגורלה של קבוצתנו, אי אפשר לו מבלי שיגיע למסקנה אחת ויחידה: יוחד מכל חסרה לבחורינו הרגשת היעדר ההיסטוריה החיבת ללוח כל שחקן כדורגל באשר הוא. אי אפשר בחנאים של היום - תשלומים מתחת ומעל לשולחן, "מכירת" משחקים, משבר האנרגיה וכו' - שצעיר ארצישראלי יעלה על כר הדשא כשרק כוחו במוחניו ושריריו כרגליו מבלי שיהיה לו מסען היסטורי מינימלי. כשם שכל הונגרי בהונגריה ומחוצה לה יודע לקום משנתו באמצע הלילה ולשנן בעל פה את שמות נבחרת הפלא של הונגריה בשנות החמישים (למעונינים: גרושיץ, הינפשייר, דובק, בוז'יק מהפרלמנט, צ'יבור, קוציש, פושקאש האלוהי והיחקוטי ממשכור) כך אין לתאר כלל שחקן גבעת-חיים לא ידע מי היה משה גרוסמן או, להבדיל, חגי ילר (גבע). והנה, אם תשאל לתומך דרוק מביח הספר היסודי או אפילו איש שכבה הנוערים - מה לסיבי שחר ולנבחרת הכדורגל או מה חלקו אלי יעזר בדרו ז' (שלימים החליף את שמו - ואין יודע למה - לויסהוט) באגדת הכדורגל של גבעת-חיים, מובטח לך שחזרה לילם ולדממה אם לא למילמול נוסף "מה הוא רוצה ממני". ואגב, אליעזר דנן. כותב שורות אלה זכה פעם למחמאות מפי האיש שספק אם חשכה ממנו אי פעם: "היית יכול להיות שחקן כדורגל מצויין בקבוצתנו, אלמלא העדפת לשחק עם בחורות במקום עם הכדור...". אין כשדונותיו הרומנטיים של הכותב מענינה של רשימה זו, אך בכל זאת אעיר שדומה שאליעזר הגזים במקצה בהערכת כשרוני הכדורגלני. למרות זאת שמורה הערת אגב זו בזכרוני לעד, כי הלא נאמרה היא מפיו של פרשן כדורגל ואיש מקצוע אמיתי (בשני התחומים...)!

לכן יש לנצל שעה הרת גורל זו וללמד את הדור שלא ידע את יוסי כפרי פרק בהלכות ההסטוריה של הכדורגל שלנו. החילתה קשורה במגרש הכדורגל הישן, בשטח שכין כפר חוגלה לכביש כפר הרואה. אך ברשותכם נעבור הישר אל המגרש החדש יותר, זה שכין שני משקי גבעת-חיים. כאן החלה הקבוצה בפעולה סדירה בליגות השונות, כשהיא מקפצת כמטיאור מליגה ג' לליגה ב' ונשארת עד עצם היום הזה בצמרת הליגה הנ"ל עם שתי סטיות כלפי הליגה העליונה יותר שאת האחרונה שבה אין צורך להזכיר, שהרי היא חקוקה בלבנו. לדראון עולם. ננצל כתבה זו כדי להזכיר שמות שהפכו לאגדה ונכנסו לפנתיאון של הכדורגל בעמק חפר. והראשון להם הוא ציגן אשר הגיע עם "ההונגרים" לקבוצה ועד מהרה מצא בה את מקומו הטבעי: עסקנות שליד הקורים. או סלו בדרך משל את שחקן החיזוק מעין החורש חיים גיל. חיים זה הובא לקבוצה כנראה בזכות שליטתו הטובה בשפה העברית, שכן בשליטה בכדור לא הצטיין הנ"ל וקרה שבעת התקפה מסוכנת באחד המשחקים הוא צעק לפתע לעבר חיים מזרזר ז' ב' י' צ' "השחל כדור!". חיימנו פיספס כמובן, או נאמר החטיא את המטרה אלא שחובתו שלו "טוב, לא הבנתי אותך" התקבלה כהחלט על דעתנו, שהרי גם אנו הצופים לא הבנו בדיוק מה זה "להשחיל" כדור. ואין אפשר מבלי להזכיר את מבצעו של משה ג'ו - מן, שהיה שוער גדול, באמת גדול. אבל וותיקי הצופים יכולים להזכר בשלושה עשר מקרים לפחות בהם כדור שכבר היה בידיו של שוער עתיר מעש זה חמק לפתע ונכנס השערה דק בשל העלול או זינוק "לחמניה" שהאיש ביצע לשם האדרת שמו. והגולים של סיבי הישכחו (מקבל כדור מדוד מעדן, הלא הוא שולר, רץ בין שני מגינים ומזיז את שניהם לצדדים וכך "חוקע" את הגול)? יש היסטוריה רבותי, יש הסטוריה ויש גם שערים עצמיים, תשאלו את מי לך למשל ("זה שלי" היה נוהג לצעוק לכדור שהגיע אליו. או אז היה "מפספס" הישר לרגליו של הלוץ היריב העומד יחידי מול השער ומגלגל את הכדור פנימה).

ארוכה האגדה לכית "הפועל" גבעת-חיים ורבת תהילה היא. לואי ותהיה רשימה זו תרומה צנועה לקראת חידוש המשחקים וייצוא השחקנים למשחקים כשהם שלמים יותר ברוחם ובנפשם וחדורים בהרגשת המשכיות. דע מאין אתה בא ולאן אתה הולך! זכור את רן ג'ו ס' ד' ר' וראשיתו, את חיים פליישון ודחיפיותיו החוקיות, את פ' ט' ד' מ' נ' ד' ו' ומסירותו לרגלי היריב, את ג'ו ר' א' "פילה" ונפילותיו. יהיו אלה אליליך - וגברת אף על הנוראים באויביך.

אש'נ

שבת שלום

לזירה ואשר גולן ובני ביחם להולדת הנכד השלישי לחיה להולדת הנין השלישי כנס הבכור של ענת ומון ברכות חמות לזוג הצעיר

מאת אביב!
התאחדות הספורטאים והתחנאים של גבעת חיים